Dosar nr. 2-20132345-05-25r-14072025

Prima instanță: Judecătoria Cahul sediul Central
Judecător: Dumitru Bosîi

CURTEA DE APEL SUD, SEDIUL CAHUL

D E C I Z I E
în numele Legii

29 septembrie 2025 **municipiul Cahul**

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul
în componența:
Președintele completului de judecată, judecător **Inga GORLENCO**
Judecătorii **Evgheni BANCOV**
Andrei SCRIPCENCO

a judecat, în lipsa părților, recursul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat, împotriva încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 07 martie 2022, pronunțată în cauza civilă, la contestația înaintată de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Arierate către debitorul Obușenco Alexei, intervenientul accesoriu executorul judecătoresc Constantiniuc Vladislav, împotriva încheierii nr. 096-s-194/2020 din 02 octombrie 2020 privind refuzul de a primi documentul executoriu spre executare, însoțită de borderoul de calcul,

C O N S T A T Ă :

Circumstanțele de fapt ale cauzei.

La data de 23 octombrie 2020, Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Arierate a înaintat la Judecătoria Cahul, sediul Central contestația către debitorul Obuşcenco Alexei, intervenientul accesoriu, executorul judecătoresc Constantiniuc Vladislav, împotriva Încheierii nr. 096s-194/2020 din 02 octombrie 2020 privind refuzul de a primi documentul executoriu spre executare, însoțită de borderoul de calcul.

În motivarea contestației, Serviciul Fiscal de Stat, indică că, la data de 12 octombrie 2020, Serviciul Fiscal de Stat a recepționat încheierea executorului judecătoresc Constantiniuc Vladislav nr. 096s-194/2020 din 02 octombrie 2020 privind refuzul de a primi documentul executoriu spre executare, însoțită de borderoul de calcul.

Atenționează, că prin încheierea nr. 096s-194/2020 din 02 octombrie 2020 s-a constatat faptul, că spre executare a parvenit documentul executoriu nr. ***** din 13 decembrie 2018, emis de Judecătoria Cahul, potrivit căruia s-a dispus încasarea de la debitor Obuşcenco Alexei, a.n. *****, în beneficiul statului a amenzii în sumă de 750 lei.

Direcția generală administrare fiscală arierate din cadrul a Serviciului Fiscal de Stat își exprimă dezacordul față de încheierea menționată și le consideră neîntemeiată, ilegală, bazându-

se pe motive declarative și contrară intereselor financiare ale statului și urmează a fi anulată din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 1 alin. (1) din Codul de executare, procedura de executare are sarcina de a contribui la realizarea drepturilor creditorilor recunoscute printr-un document executoriu prezentat spre executare, în modul stabilit de lege.

La fel, potrivit art. 2 din Codul de executare, executorul judecătoresc asigură executarea silită a documentelor executorii în strictă conformitate cu prezentul cod și cu alte acte normative.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 10 alin. (1) din Codul de executare, executarea silită reprezintă un ansamblu de măsuri, prin care creditorul realizează, prin intermediul executorului judecătoresc, drepturile sale, recunoscute printr-un document executoriu, dacă debitorul nu-și îndeplinește benevol obligațiile.

Potrivit art. 60 alin. (1) din Codul de executare, procedura de executare se intentează la cererea creditorului urmăritor sau, în cazurile prevăzute de prezentul cod, la demersul instanței de judecată, cu prezentarea documentului executoriu spre executare.

Corespunzător, organul emitent, conformându-se dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Codul de executare, a prezentat din oficiu documentul executoriu spre executare.

Totodată, remarcă, că executarea silită reprezintă în sine o parte integră a procesului de înfăptuire a justiției, iar refuzul de a intenta procedura de executare silită, în realitate echivalează cu îngrădirea procesului de finalizare a actului de justiție, garantat de art. 6 al Convenției Europene pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale.

Executorul judecătoresc Constantiniuc Vladislav, a constatat că termenul de prezentare a documentului spre executare a expirat, în conformitate cu prevederile art. 61 alin. (1) lit. b) din Codul de executare.

Totodată menționează că potrivit art. 30 alin. (10) din Codul contravențional, termenul de prescripție a punerii în executare a sancțiunii contravenționale este de un an, calculat din data la care decizia sau hotărârea prin care aceasta a fost aplicată a rămas definitivă.

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul nr. ***** din 13 decembrie 2018 este indicat că hotărârea a devenit definitivă din data de 31 decembrie 2018. Hotărârea sus menționată conține mențiunea că contravenientul (debitorul) citat legal n-a fost prezentat în ședința de judecată, iar avizul de recepție al citației a fost returnat cu mențiunea „Plecat”, din care considerente instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Prin urmare, indică că, instanța de judecată a expediat repetat hotărârea menționată prin Poșta Moldovei, care a fost primită de către debitor, fapt ce este confirmat prin avizul poștal DS3909629148AS din 29 iulie 2020.

În conformitate cu prevederile art. 448 alin. (1) din Codul contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sânt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art.447^1 alin.(8).

Indică că termenul pentru a atac cu recurs la Curtea de Apel Cahul a început să curgă de la data înmânării hotărârii și anume din data de 29 iulie 2020. Astfel, prima instanța n-a ținut cont că, de fapt, hotărârea sus menționată a devenit definitivă din data da 13 august 2020. Totodată, din data de 29 iulie 2020 a început să curgă și termenul pentru executare benevolă, în conformitate cu prevederile art. 34 alin. (2), și a expirat de la data de 28 august 2020.

Consideră că, instanța de judecata a avut temei legal pentru prezentarea spre executare documentului executoriu, fiind expediată în termen, prevăzut de 478 alin. (2) din Codul contravențional, care prevede următorul: în termen de 10 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești, președintele instanței trimite dispoziția de executare a hotărârii, împreună cu o copie de pe hotărârea definitivă, organului (persoanei) responsabil de punerea în executare a hotărârii conform prevederilor legislației de executare. În cazul în care cauza a fost judecată cu recurs, la copia de pe hotărâre se anexează copia de pe decizia instanței de recurs.

Prin urmare, ținând cont de cele enunțate supra executorul judecătoresc Constantiniuc Vladislav nu era în drept să refuze în primirea documentului executoriu spre executare și intentarea procedurii de executare.

Serviciul Fiscal de Stat atenționează asupra faptului că, executorul judecătoresc Constantiniuc Vladislav, abuziv dispune încasarea cheltuielilor de executare din contul creditorului pe motiv că nu a întreprins careva acțiuni în privința executării silite a documentului executoriu sus enunțat parvenit spre executare.

Totodată, la caz, în pofida faptului că executorul a refuzat primirea documentului executoriu în procedura de executare, ultimul a dispus încasarea cheltuielilor de executare din contul creditorului în sumă a câte 100 lei.

Concomitent Serviciul Fiscal de Stat atenționează asupra faptului că, executorul judecătoresc Constantiniuc Vladislav nu a anexat încheierea de încasare a cheltuielilor de executare ce încalcă prevederile art. 36 alin. (5) din Codul de executare, potrivit cărora, partea interesată poate pretinde restituirea cheltuielilor de executare avansate prin înaintarea unei cereri executorului judecătoresc și prezentarea dovezilor de achitare a cheltuielilor. Sumele ce urmează a fi încasate în calitate de cheltuieli de executare se încasează în baza unei încheieri emise de executorul judecătoresc, fără citarea părților. Încheierea este un document executoriu. În cazul în care cheltuielile nu au fost avansate, executorul judecătoresc emite o încheiere de încasare a acestora în temeiul borderoului de calcul al cheltuielilor de executare.

Astfel, conform borderoului, Serviciul Fiscal de Stat urmează să achite taxe în sumă de 100 lei, ce constau din: 60 lei taxa de arhivare a dosarului de executare; 20 lei taxa pentru întocmirea borderoului de calcul al taxelor, 15 lei transmiterea sau înmânarea încheierilor, înștiințărilor, telegramelor etc; 5 lei eliberarea copiilor și duplicatelor de pe actele procedural. Serviciul Fiscal de Stat consideră solicitarea cheltuielilor de executare ca fiind abuzivă or, executorul judecătoresc Constantiniuc Vladislav a refuzat în primirea documentului executoriu spre executare și intentarea procedurii de executare, respectiv procedura de executare nu a fost intentată.

Conform art. 36 alin. (1)-(3) din Codul de executare, cheltuielile de executare se compun din taxele pentru efectuarea actelor executorului judecătoresc, spezele procedurii de executare și onorariul executorului judecătoresc. Debitori ai taxelor pentru efectuarea actelor de executare și ai spezelor procedurii de executare sânt în mod solidar creditorul și debitorul procedurii de

executare, dacă legea nu prevede altfel. În cazul în care creditorul a avansat integral cheltuielile de executare, debitor al cheltuielilor devine debitorul procedurii de executare. Partea care solicită îndeplinirea unui act sau întreprinderea unei acțiuni în cadrul procedurii de executare este obligată să avanseze taxele pentru efectuarea actelor executorului judecătoresc și spezele procedurii de executare necesare în acest scop. Pentru actele sau acțiunile dispuse și efectuate din oficiu de către executorul judecătoresc, cheltuielile se avansează de către creditor.

Relevante la caz, sunt și prevederile Regulamentului privind modul de determinare a mărimii taxelor pentru efectuarea actelor executorului judecătoresc și a spezelor procedurii de executare, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 886 din 23 septembrie 2010.

Astfel, potrivit pct. 10 din Regulament, taxele pentru efectuarea actelor executorului judecătoresc se compun din: 1) taxe de gestiune a dosarelor de executare și administrare a documentelor; 2) taxe pentru acțiunile procedurale întreprinse de executorul judecătoresc; 3) taxe pentru serviciile prestate de executorii judecătorești.

Conform pct.11 din Regulament, taxele de gestiune a dosarelor de executare și administrare a documentelor se compun din: 1) taxa de intentare și formare a dosarului de executare; 2) taxa de arhivare a dosarului de executare; 3) taxa pentru eliberarea, în termen de cel mult 3 zile lucrătoare, a certificatelor, confirmărilor, a informației scrise despre acțiunile de executare silită întreprinse de către executorul judecătoresc; 4) taxa pentru întocmirea borderoului de calcul al taxelor pentru efectuarea actelor executorului judecătoresc se a spezelor procedurii de executare; 5) taxa pentru întocmirea încheierii de distribuire a sumelor realizate în faza executării silite; 6) taxa pentru eliberarea copiei autentificate a procedurii de executare. Pentru procedurile de executare transmise în arhivă, se aplică o taxă suplimentară. În cazul în care solicitarea copiei dosarului de executare este făcută din oficiu de către instanța de judecată, aceste cheltuieli se încasează în conformitate cu prevederile art. 94 al Codului de procedură civilă, executorul judecătoresc urmând să expedieze alăturat copiei dosarului, borderoul de calcul al taxei. În cazul în care solicitarea copiei dosarului de executare este făcută din oficiu de către organele de drept, taxa se achită de persoana care a sesizat respectivul organ.

De asemenea, conform pct. 12 din Regulament, taxele pentru acțiunile procedurale se compun din: 1) taxa pentru întocmirea se eliberarea sau expedierea pe suport de hârtie sau în versiune electronică a demersurilor, încheierilor, dispozițiilor sau informațiilor către deținătorii registrelor de stat, instituțiile financiare, angajatorul debitorului, terțele persoane, sau alte organe, inclusiv în procesul vânzării bunurilor, care nu se achită în cazul schimbului reciproc de informații între executorii judecătorești. În cazul în care în calitate de adresat figurează instituțiile financiare sau registratorii independenți, se achită 1 unitate convențională, indiferent de numărul documentelor expediate; 2) taxa pentru întocmirea procesului-verbal de sechestru, taxa pentru pregătirea și efectuarea inventarierii patrimoniului debitorului ce urmează a fi sechestrat; 3) taxa pentru desemnarea (schimbarea, în cazul existenței temeiurilor legale) administratorului bunurilor sau a persoanei căreia i se transmit la păstrare bunurile; 4) taxa pentru transmiterea bunurilor spre vânzare, în baza contractului de comision, inclusiv întocmirea contractului de comision; 5) taxa pentru emiterea încheierii de stabilire a datei desfășurării licitației și întocmirea textului anunțului; 6) taxa pentru desfășurarea licitației, indiferent de rezultatele licitației; 7) taxa de participare la licitație; 8) taxa pentru transmiterea spre vânzare a valorilor mobiliare (hârtiilor de valoare); 9) taxa pentru pregătirea demersului în instanța de

judecată privind schimbarea modului și ordinii de executare, explicarea modului de executare, eșalonarea executării, aplicarea interdicției de ieșire din țară, anunțarea în căutare a debitorului. corectarea erorilor sau omisiunilor din titlul executoriu, eliberarea duplicatului documentului executoriu; 10) taxa pentru întocmirea procesului-verbal și transmiterea bunului în contul stingerii datoriei; 11) taxa pentru efectuarea procedurii de conciliere a părților procedurii de executare, indiferent de rezultatele ei; 12) taxa pentru ridicarea și transmiterea la păstrare a bunurilor sechestrate și întocmirea procesului-verbal de transmitere a bunurilor; 13) taxa pentru efectuarea acțiunilor în procedura de executare a documentelor executorii privind stabilirea domiciliului copilului, evacuarea, instalarea, restabilirea la locul de muncă, obligarea debitorului să întreprindă (să nu întreprindă) anumite acțiuni, aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Potrivit pct. 13 din același Regulament, taxele pentru serviciile prestate de executorii judecătorești se compun din: taxa pentru înmânarea, comunicarea personală a actelor procedurale sau a altor documente; 2) taxa pentru întocmirea actului de constatare a faptului, stării de fapt se achită conform contractului; 3) taxa pentru depozitarea, administrarea silită a bunurilor sechestrate în procesul de executare, precum și a celor gajate, conform contractului.

În caz executorul judecătoresc a încetat procedura de executare, adică a emis un act pentru care Regulamentul privind modul de determinare a mărimii taxelor pentru efectuarea actelor executorului judecătoresc și a spezelor procedurii de executare, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 886 din 23 septembrie 2010, nu prevede încasarea a careva taxe de executare, or, executorul judecătoresc nu a emis careva încheieri și nici nu a întreprins careva acțiuni expres prevăzute de Regulament, pentru care ar fi în drept să dispună încasarea cheltuielilor de executare.

În asemenea circumstanțe taxa de arhivare a dosarului de executare în sumă de 60 lei nu poate fi aplicată, întrucât documentele executorii nu au fost executate, procedura de executare n-a fost intentată, nu poate fi solicitată, întrucât nu au fost efectuate acțiuni taxabile și nu pot fi aplicate din motiv că intentarea procedurii de executare nu a avut loc.

Mai mult ca atât, susține că practica CEDO a stabilit faptul că, principiul conform căruia documentele executorii trebuie executate, nu poate fi interpretat ca obligând statul să răspundă pentru un debitor privat, în caz de imposibilitate de plată a acestuia (cauza Gritco vs Moldova, cererea nr. 15840/02 din 14 iunie 2001).

Prin urmare, consideră că executorul judecătoresc Constantiniuc Vladislav nu a întreprins acțiuni care să justifice din punct de vedere legal, încasarea cheltuielilor de executare pentru efectuarea acestora, iar solicitarea încasării cheltuielilor de executare de către executorul judecătoresc din contul Bugetului public național pentru acțiuni care nu sunt prevăzute de lege, prejudiciază interesele publice ale statului, fapt pe care îl considerăm inadmisibil.

Potrivit opiniei consultativă al CSJ cu privire la unele chestiuni ce țin de aplicarea art. 132 alin. (14) Cod fiscal ce ține de delegarea de atribuții nr.110 din 15.04.2020: "În consecință, fiind indubitabil că legea permite ca unele atribuții ale directorului Serviciului Fiscal de Stat să fie delegate conducerii subdiviziunilor Serviciului Fiscal de Stat, cât și ținând cont de faptul că interpretarea normei trebuie să permită producerea efectelor juridice preconizate de către legiuitor, urmează de acceptat că Serviciul Fiscal de Stat poate fi reprezentat în instanța de judecată, în temeiul art. 132 alin. (14) Cod fiscal.şi de către conducerea subdiviziunilor structurale autonome a Serviciului Fiscal de Stat, scop în care şefii/şefii adjuncți ai direcțiilor

dispun în baza actului de delegare, semnat de directorul Serviciului Fiscal de Stat, de dreptul formulării și susținerii cererii de chemare în judecată, apel, recurs, în cazul în care acest drept este expres indicat în actul de delegare.

În conformitate cu art. 132^3 alin. 14 din Codul fiscal, prin ordin al Directorului Serviciului Fiscal de Stat, unele atribuții pot fi delegate conducerii subdiviziunilor Serviciului Fiscal de Stat. Limitele și condițiile delegării se precizează prin actul de delegare.

Concomitent, prevederilor opiniei sus menționate al CSJ prevede că: Este de notat că limitarea interpretării art. 132^1 alin. (14) Cod fiscal la reprezentarea prin procură și nu prin actul de delegare, ar prezuma că norma nu poate fi aplicată în situația reprezentării în instanța de judecată, concluzie inacceptabilă prin prisma regulii conform căreia orice normă se interpretează de a produce efecte juridice.

Respectiv, potrivit extrasului din ordinul nr. 703 din 28 decembrie 2018, p.7.3. cu privire la delegarea atribuțiilor șefului adjunct al Direcției generale gestionare arierate se menționează următoarelor acte ce pot fi semnate: Cererile de contestare a actelor și acțiunilor executorului judecătoresc în temeiul art. 50 și 161 din Codul de executare, precum și cererile de recurs împotriva actelor judecătorești și acțiunilor executorului judecătoresc.

În conformitate cu art. 163 alin. (1)-(32) Cod de executare, reclamațiile din cererea privind contestarea actelor de executare întocmite de executorul judecătoresc sau a acțiunilor/inacțiunilor acestuia se înaintează împotriva creditorului sau debitorului. Cererea se judecă în condițiile Codului de procedură civilă. Executorul judecătoresc atras din oficiu în calitate de intervenient accesoriu este obligat să prezinte instanței de judecată copia certificată a procedurii de executare și să dea explicații scrise referitoare la actele contestate.

Potrivit art. 269 alin.(4) Cod de procedură civilă, stabilește că, încheierile privind procedura de executare se emit unipersonal, fără citarea participanților la proces, considerăm posibilă și solicităm examinarea contestației în lipsa participanților.

Reieșind din cele expuse, Serviciul Fiscal de Stat, în temeiul art. art. 1, 2, 9,10 alin. (1),36 alin (5), 43 alin.(2), 61 alin. (1), 86, art.161-163 din Codul de executare al Republicii Moldova şi art. 206, 269 din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova, solicită admiterea cererii de contestare, anularea încheierii nr. 096s-194/2020 din 02.10.2020 privind refuzul în primire spre executare a documentului executoriul și anularea borderourilor de calcul al cheltuielilor de executare nr. 096s194/2020 din 02.10.2020, emise de executorul judecătoresc Constantiniuc Vladislav și examinarea cauzei în lipsa reprezentantului Serviciului Fiscal de Stat.

Poziția instanței de fond.

Prin încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 07 martie 2022, s-a respins contestația înaintată de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Arierate către debitorul Obușcenco Alexei, intervenientul accesoriu executorul judecătoresc Constantiniuc Vladislav, împotriva încheierii nr. 096s-194/2020 din 02 octombrie 2020 privind refuzul de a primi documentul executoriu spre executare, însoțită de borderoul de calcul, ca fiind neîntemeiată.

Argumentele expuse în cerere de recurs.

În dezacord cu încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 07 martie 2022, la data de 08 iulie 2025, Serviciul Fiscal de Stat, prin reprezentantei Stoianov Eugenia a declarat recurs solicitând – admiterea recursului, casarea încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 07

martie 2022, admiterea contestației înaintată de Serviciul Fiscal de Stat împotriva încheierii executorului judecătoresc Constantiniuc Vladislav și borderoului de calcul al cheltuielilor de executare nr. 096s-194/2020 din 02 octombrie 2020, expedierea copiei Deciziei autentificate adoptate pe cazul dat, în termenul prevăzut de lege, la adresa Serviciului Fiscal de Stat, municipiul Chișinău, str. Constantin Tănase nr. 9.

În motivarea recursului, în afara argumentelor din contestația s-a invocat că, la data de 07 iulie 2025, Serviciul Fiscal de Stat a recepționat încheierea primei instanțe, privind respingerea contestației înaintate. Consideră că, încheierea primei instanțe este neîntemeiată, deoarece este emisă cu încălcarea normelor de drept material și procedural, care urmează să fie casată, din următoarele considerente.

Cu referire la argumentarea instanței de fond invocă că, potrivit prevederilor art. 315 alin. (3) din Cod de executare, instanța de judecată care a aplicat amenda verifică în Registrul debitorilor dacă amenda a fost achitată și în cazul în care contravenientul nu a achitat-o, trimite executorului judecătoresc documentul executoriu pentru executarea silită.

Prin urmare, reieșind din aceste prevederi, consecințele negative aferent înaintării spre executare silită a unui document executoriu care nu corespunde legislației în vigoare, le suportă instanța de judecată, or, Serviciul Fiscal de Stat este în imposibilitate de a evita parvenirea unui astfel de document executoriu în adresa executorului judecătoresc, deoarece creditorul află despre existența acestuia doar în urma recepționării de la executorul judecătoresc a încheierii emise. Mai mult ca atât invocă că, documentul executoriu se prezintă de către organul emitent, cu respectarea exigențelor stabilite la art. 14, 15, 16, 30 din Codul de executare. Subsecvent la cele menționate, organul emitent al documentului executoriu se face responsabil de punerea în executare a documentului executoriu cu respectarea dispozițiilor legale menționate supra, prin urmare această responsabilitate nu poate fi pusă pe seama creditorului în persoana Serviciului Fiscal de Stat.

De asemenea menționează că, documentul executoriu – hotărârea Judecătoriei Cahul nr. ***** din 13 decembrie 2018 a devenit definitivă la data de 31 decembrie 2018. În conținutul acestei hotărâri se menționează că persoană contravenientă deși a fost citată legal, nu s-a prezentat în ședința de judecată, citația fiind returnată cu mențiunea că contravenientul este plecat, motivul din care instanța de fond a procedat la examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Susține că, hotărârea respectivă a fost expediată din nou prin intermediul poștei și a fost recepționată de către debitor la data de 29 iulie 2020, ce este confirmat prin avizul de recepție poștală. Pe cale de consecință susține că, termenul de atac al hotărârii a început să curgă din 29 iulie 2020 când a devenit cunoscută debitorului și de aceeași dată a început să curgă și termenul de punere în executare benevolă a sancțiunii, care expirat la data de 28 august 2020.

Menționează că, potrivit art. 478 alin. (2) Cod contravențional, în termen de 10 zile de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești, președintele instanței trimite dispoziția de executare a hotărârii, împreună cu o copie de pe hotărârea definitivă organului responsabil de punerea în executare a hotărârii conform prevederilor legislației de executare. În cazul în care, cauza a fost judecată cu recurs, la copia de pe hotărâre se anexează copie de pe decizia instanței de recurs.

În ceea ce privește încasarea cheltuielilor de executare invocă că, conform prevederilor art. 36 alin. (3) și (8) din Codul de executare, partea care solicită efectuarea unui act sau inițierea

unei acțiuni în cadrul procedurii de executare are obligația de a avansa taxele aferente actelor întreprinse de executorul judecătoresc, precum și cheltuielile de executare necesare în acest scop. Totodată, în situația în care sumele urmează a fi încasate în beneficiul statului, acesta este scutit de obligația de a avansa aceste cheltuieli. De asemenea, potrivit art. 37 alin. (7), lit. e) din Cod de executare, de obligația avansării taxelor pentru efectuarea din oficiu a actelor executorului judecătoresc sunt scutiți creditorii conform documentelor privind încasarea sumelor în beneficiul statului și confiscările.

Menționează că, instanța de fond a confundat două noțiuni și anume – procedura de executare silită și dosarul de executare. Susține că, reieșind din sintagma „cheltuieli de executare" este evident că acestea se atribuie doar executării silite a documentului executoriu și nicidecum neexecutării acestuia, manifestată prin refuzul de intentare a procedurii de executare.

Consideră că, executorul judecătoresc nu a fost în drept să încaseze cheltuieli de executare, deoarece nu a executat documentul executoriu și nu sa întreprins măsuri concrete de executare a documentului executoriu, pentru care ar fi în drept să solicite încasarea cheltuielilor de executare.

De asemenea invocă că, prevederile art. 61 din Cod de executare nu stipulează faptul că, în caz de refuz de intentare a procedurii de executare este necesar de a întocmi borderoul de calcul, pentru cheltuielile executorului judecătoresc în vederea executării documentului executoriu. Iar, potrivit art. 61 alin. (4) din Codul de executare, în cazul refuzului de a intenta procedura de executare, cheltuielile de executare nu se achită.

Astfel consideră că, instanța de fond la emiterea încheierii nu a justificat legal opinia sa, iar hotărârea instanței de fond este afectată de erori esențiale sub aspectul aplicării normelor de drept material, cât și sub aspectul respectării normelor de drept procesual. Consideră că, instanța de fond a interpretat și a aplicat în mod greșit dispozițiile legale incidente cauzei, ceea ce a condus la pronunțarea unei soluții ilegale și neîntemeiate. În mod special s-a omis analiza completă și obiectivă a probelor administrate, fiind ignorate aspecte relevante care ar fi putut conduce la o altă concluzie în fapt și în drept.

Consideră că, în speță, instanța de fond nu a oferit o apreciere concretă și expresă asupra legalității încheierii executorului judecătoresc nr. 096s-194/2020 din 02 octombrie 2020, prin care s-a dispus încasarea cheltuielilor de executare, deși s-a constatat refuzul de intentare a procedurii de executare, în condițiile în care documentul executoriu nu a fost pus în executare.

Indică că , argumentul instanței de fond că executorul judecătoresc suportă anumite acțiuni procesuale taxabile, iar creditorul în calitate de solicitant al acestor acțiuni urmează să suporte cheltuieli aferente, trebuie să fie apreciat critic. Or, conform prevederilor legale executorului judecătoresc îi sunt avansate doar – taxa de intentare și de arhivare a dosarului de executare, spezele procedurii de executare, precum și taxele aferente actelor întocmite în cadrul acesteia. Iar în speță, executorul judecătoresc a refuzat inițierea procedurii de executare, considerând că a întreprins o acțiune din oficiu, fără a exista o solicitare expresă în acest sens din partea creditorului.

Reieșind din cele expuse consideră că, încheierea primei instanțe este neîntemeiată și este contrară prevederilor legale citate.

În drept, recursul a fost întemeiat pe prevederile art. art. 1, 2, 9, 10 alin. (1), 36 alin. (5), 43 alin. (20, 37 alin. (7) lit. e0, 61 alin. (1), 161-163 Cod de executare și art. art. 206, 269, 423-426, 427 lit. c) Cod de procedură civilă.

Termenul de declarare a recursului.

Conform art. 425 Cod de procedură civilă *termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.*

Potrivit scrisorii de expediere cu nr. 14088 rezultă că, încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 07 martie 2022, a fost expediată în adresa Serviciului Fiscal de Stat la data de 01 iulie 2025. (f.d.49).

Recursul a fost înregistrat de către Serviciul Fiscal de Stat la data de 08 iulie 2025, din ce rezultă că termenul legal de declarare a recursului a fost respectat.

Procedura de notificare a fost legal executată.

Prin notificarea din 12 august 2025, părțile au fost notificați despre stabilirea termenului de examinare a recursului, fiindu-le propus prezentarea referinței până pe data de 15 septembrie 2025.

Până la data stabilită în notificare referința nu a fost prezentată.

Aprecierea instanței de recurs.

Verificând materialele pricinii și analizând în complex argumentele și criticile invocate în recurs, Completul de judecată conclude asupra necesității admiterii recursului declarat, cu casarea încheierii primei instanțe și restituirea spre rejudecare a problemei soluționate prin încheierea casată, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, *recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.*

În conformitate cu art. 427 lit. b) Cod de procedură civilă, *instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept: să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, restituind spre rejudecare problema soluționată prin încheierea casată.*

Completul de judecată consideră că, prima instanță nu a determinat pe deplin toate circumstanțele importante pentru justă soluționare a cauzei, motiv care afectează soluția dată asupra fondului cauzei și impune casarea integrală încheierii adoptate.

Din materialele dosarului rezultă că, la data de 02 octombrie 2020, de către executorul judecătoresc Constantiniuc Vladislav a fost emisă încheiere nr. 096s-194/2020 privind refuzul de a primi documentul executoriu spre executare, prin care a refuzat primirea spre executare a documentului executoriu nr. ***** din 13 decembrie 2018 emis de Judecătoria Cahul prin care s-a dispus încasarea sumei de 750 lei cu titlul de amendă de la debitorul Obușcenco Alexei în beneficiul creditorului Ministerul Finanțelor. Totodată, prin această încheiere executorul judecătoresc a dispus încasarea din Bugetul Public Național prin intermediul Serviciului Fiscal de Stat în contul executorului judecătoresc, cheltuielilor de executare în sumă de 100 lei. (f/d 14).

În motivarea Încheierii din 02.10.2020, executorul judecătoresc Constantiniuc Vladislav a indicat că verificînd prevederea art. 61 Cod de executare, a constatat faptul că termenul de prezentare a documentului spre executare a expirat.

Totodată, de către executorul judecătoresc Constantiniuc Vladislav a fost întocmit borderoul de calcul al cheltuielilor de executare la suma de 100 lei, formată sin: taxa de arhivare a dosarului de executare în sumă de 60 lei, taxa pentru întocmirea borderoului de calcul al taxelor pentru efectuarea actelor executorului judecătoresc și a spezelor procedurii de executare

în sumă de 20 de lei, taxa pentru întocmirea și eliberarea pe suport de hârtie sau în versiune electronică a demersurilor, încheierilor, dispozițiilor sau informațiilor către deținătorii registrelor de stat, instituțiile financiare, angajatorul debitorului, terțele persoane, sau alte organe, inclusiv în procesul vânzării bunurilor mobile în sumă de 5 lei, taxa pentru transmiterea sau înmânarea încheierilor, înștiințărilor, telegramelor în sumă de 15 lei. (f/d 15).

Nefiind de acord cu încheierea executorului judecătoresc din 02.10.2020, Serviciul Fiscal de Stat a depus contestația împotriva acesteia.

Completul de judecată consideră necesar de menționat că, contestația a fost depusă de Serviciul Fiscal de Stat la data de 23 octombrie 2020, adică până la intervenirea și intrarea în vigoare a modificărilor în Codul de executare prin Legea nr. 356 din 29 decembrie 2022, în vigoare din 01 ianuarie 2023, motiv din care speței sunt aplicabile prevederile Codului de executare în vigoare până la 01 ianuarie 2023.

Potrivit art. 161 alin. (1) Cod de executare în vigoare până la 01 ianuarie 2023, *actele de executare întocmite de executorul judecătoresc sau acțiunile/inacțiunea acestuia pot fi contestate de către părți și de alți participanți la procesul de executare, precum și de terții care consideră că prin actele de executare sau acțiunile/inacțiunea executorului judecătoresc le-a fost încălcat un drept recunoscut de lege. Actele de executare întocmite de executorul judecătoresc nu pot fi contestate dacă din momentul săvârșirii lor au trecut mai mult de 6 luni.*

Potrivit art. 163 alin. (1) Cod de executare în vigoare până la 01 ianuarie 2023, *reclamațiile din cererea privind contestarea actelor de executare întocmite de executorul judecătoresc sau a acțiunilor/inacțiunii acestuia se înaintează împotriva creditorului sau debitorului. Cererea se judecă în condițiile Codului de procedură civilă. Executorul judecătoresc atras din oficiu în calitate de intervenient accesoriu este obligat să prezinte instanței de judecată copia certificată a procedurii de executare și să dea explicații scrise referitoare la actele contestate.*

Completul de judecată constată că, prima instanță a decis pripit și prematur asupra temeiniciei încheierii executorului judecătoresc din 02 octombrie 2020, în lipsa unei verificării depline și ample a circumstanțelor importante pentru justă soluționare a cauzei.

În acest sens Completul de judecată invocă că, potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești, o motivație și o analiză clară sunt cerințele fundamentale ale hotărârilor judecătorești și un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce iau fost prezentate.

Potrivit art. 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, instanței judecătorești îi este atribuită obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor părților, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora și fără a fi înțeleasă ca implicând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Țările de Jos). Din interpretarea art. 6 al CEDO, se reține că, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora.

Aplicând principiile menționate speței în cauză, Completul de judecată consideră că prima instanță nu a elucidat anumite aspecte importante pentru stabilirea deplină a situației de fapt și de drept în cauza, ce ține de poziția executorului judecătoresc de refuz în primire a documentului executoriu spre executare.

Completul de judecată constată că, în încheierea privind refuzul de a primi documentul executoriu spre executare din 02 octombrie 2020, executorul judecătoresc Constantiniuc Vladislav ca temei de refuz a invocat că **termenul de prezentare a documentului executoriu spre executare a expirat.**

Completul de judecată constată că, în calitate de probe materiale, au fost anexate de către creditor hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 13 decembrie 2018 privind sancționarea debitorului Obușcenco Alexei pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 366 alin. (1) Cod contravențional cu amendă în mărime de 15 unități convenționale, echivalent cu 750 de lei. Potrivit mențiunii, hotărârea este definitivă din data de 31 decembrie 2018. (f/d 16-17).

La fel, în calitate de probă materială a fost anexat copia avizului de recepție poștală, potrivit căruia debitorul Obușcenco Alexei a recepționat hotărârea sus menționată pe data de 24 iulie 2020. (f/d 18).

Astfel, în lipsa copiei certificate a procedurii de executare, Completul de judecată consideră că prima instanță prematur a ajuns la temeinicia concluziei executorului judecătoresc privind refuzul de primire spre executare a documentului executoriu din motiv că a expirat termenul de prezentare a documentului executoriu spre executare, or, din probatoriu administrat și prezentat la dosar acest lucru nu rezultă expres, fiind necesară administrarea probelor suplimentare în acest sens.

Completul de judecată constată că, din încheierea executorului judecătoresc Constantiniuc Vladislav din 02 octombrie 2020 privind refuzul de a primi documentul executoriu spre executare nu rezultă clar data prezentării documentului executoriu la executare silită de către creditorul Ministerul Finanțelor. De asemenea, în cazul din speță nu a fost elucidată chestiunea când creditorul Ministerul Finanțelor a recepționat documentul executoriu - hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 13 decembrie 2018 privind sancționarea debitorului Obușcenco Alexei pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 366 alin. (1) Cod contravențional cu amendă în mărime de 15 unități convenționale, echivalent cu 750 de lei, pentru a stabili dacă a respectat sau nu termenul de prezentare a documentului executoriu spre executare.

În acest sens, Completul de judecată constată că deși executorul judecătoresc Constantiniuc Vladislav a depus referința conform art. 163 alin. (1) din Cod de executare, totuși nu a prezentat copia certificată procedurii de executare pentru a stabili pe ce data creditorul a depus documentul executoriu spre executare.

De asemenea, instanța de fond nu a elucidat momentul recepționării de către creditorul Ministerul Finanțelor a documentului executoriu - hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 13 decembrie 2018 și nu a dat răspuns la argumentul Serviciului Fiscal de Stat, precum că documentul executoriu a fost recepționat de debitorul Obușcenco Alexei pe data de 24 iulie 2020 și respectiv din acest moment a început să curgă termenul de atac al hotărârii și termenul de executare benevolă a expirat pe data de 28 august 2020 și hotărârea nu a devenit definitivă pe 31 decembrie 2018.

Completul de judecată consideră că, în lipsa copiei procedurii de executare, este imposibilă elucidarea acestei chestiuni, fapt ce afectează temeinicia soluției date asupra fondului cauzei.

Suplimentar, Completul de judecată constată că, în încheierea contestată prima instanță s-a expus doar asupra chestiunii privind încasarea cheltuielilor de executare de către executorul judecătoresc, dar nu dat răspuns la argumentul Serviciului Fiscal de Stat cu privire la netemeinicia soluției executorului judecătoresc de refuz în primire a documentului executoriu spre executare, în situația în care creditorul contestă legalitatea acestei încheieri. Din aceste considerente rezultă că, prima instanță nu a rezolvat fondul cauzei ce reprezintă încă un motiv de a casa încheierea pronunțată, cu restituirea cauzei la rejudecare în prima instanță.

La rejudecarea cauzei, prima instanță urmează să țină cont de deficiențele constatate de instanța de recurs și în conformitate cu probele examinate să adopte o soluție conform prevederilor legislației în vigoare.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. b), art. 428 Cod de procedură civilă, Completul de judecată,

D E C I D E :

Se admite, recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat.

Se casează integral, încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 07 martie 2022, pronunțată în cauza civilă, la contestația înaintată de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală Arierate către debitorul Obușenco Alexei, intervenientul accesoriu executorul judecătoresc Constantiniuc Vladislav, împotriva încheierii nr. 096s-194/2020 din 02 octombrie 2020 privind refuzul de a primi documentul executoriu spre executare, însoțită de borderoul de calcul, cu restituirea cauzei la rejudecare în prima instanță, Judecătoria Cahul, în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă de la pronunțare.

Preşedintele completului de judecată **Inga GORLENCO**

Judecătorii **Evgheni BANCOV**

Andrei SCRIPCENCO